

Toen hij weer naar O. Indië zou gaan, verzoocht hij 26 April 1668 aan Heeren XVII, dat zij aan zijn zoon, dien hij mede wilde nemen, een assistentplaats zouden gelieven te accordeeren. Dit werd toegestaan; en als dit niet kon, als er geen assistentplaats open was, dan zou men hem een aanstelling bezorgen als „supernumerair“. En inderdaad vinden wij bij Valentijn op het jaar 1674 a. 75 vermeld op de Lijst der Bedienden van aanriva in Ambina: Reinoldus Brouwerius van den Briel, als „Ondercoofman en Secretaris van Justitie“ aldaar. In 1668 vertrok hij weer naar Indië. Hij kwam 25 Febr. 1669 voor de tweede maal te Batavia aan, was er bij de Maleische gemeente werkzaam „als een behulp“. 19 Nov. 1671 werd hij beroepen naar Ternate en vertrok derwaarts in het begin van 1672. Hij is aldaar overleden in Januari 1673. De Gouverneur Generaal Staakwaiker zeide van Br. dat hij hem hield voor een man, „die zich in veel onlusten verweret had“. Met het oog op de omstandigheden, waaronder Br. leefde, vinden wij in die woorden een Oorspraak. Br. Ambainse oorlogen, noemt hem „een gau persoon in het Lajing, Maleisch, ook geslepen op Staatszaken“, „zoodat hem zelfs eene politieke zending naar Maassar kon opgedragen worden“. Brouwerius is tweemaal gehuwd geweest, eerst met Elisabeth Donseloot, geboortig van Horn in Overijssel; en te Batavia huwde hij in Nov. 1651 Sara Croese of Sara Croeren of Croesen, van Amsterdam weduwe van Barent Jansen, schipper, die hem (Br.) overleefde, en wier lidmaat attestatie nog in het Kerkelijk archief van Geestruidentberg aanwezig is. Sara Croeren beris een fraaie verzameling van Indische teekeningen, schelpen,

Br. Ambainse oorlogen. bl. 253, 258, 264.

Valentijn, Deure der waarheid, bl. 11, 113.

Soermans, Kerkel. reg. bl. 6, 112.

Fabricius, Luc. evangelie. bl. 595

Koornbeek, Sorg en raad. bl. 52, 55.

Wernelij, Maleische boektaal. bl. 236, 238.

J. van Kuyssenburg, Beschrijving van Geestruidentberg (Dordt 1774) bl. 194.

Het Wapen.

For het midden der 10^e eeuw hebben de heeren van Neijdek afkomstig uit het Hertogdom Krain, waar hun stamslot Neijdek 8 mijlen van de stad Laybach gelegen was, op hun schilden, wapenen en zegels gebruikt: een zilverveld, beladen met drie roode St. Jacobs schelpen, bandsgewijze geplaatst.

Het wapen werd van ouds gedekt met 2 vergulde helmen. Die ter rechter zijde voerde een gouden kroon met 3 sturans, waaruit een aemloos en met halve lijve mannetje komt, in een zwart rokje met zilveren omgeslagen voering, hebbende een zwart fluweel bonnetje met zilveren rand, gesierd met witte en roode pluimen en twee afwaaiende zilveren linten. De helm ter linkerzijde heeft mede tot sieraad een blauwe antieke bonnet met breede zilveren rand, belagd met 3 roode St. Jacobs schelpen gelijk ook het zilveren klokertje, dat op gezegde bonnet staat, en waaruit een bos roode en witte pluimen nedervalt.

De familie de Bruwere is een zeer oud adelijk geslacht in Vlaanderen; men vindt het reeds vermeld in 1213. Het voerde een wapen ⁱⁿ met vier kwartieren; 1^e een rood kasteel met 2 spitse torens ter zijde en met blauwe daken, op een goud veld; 2^e een moorkop op een zilver veld met zilveren lint om het hoofd (dit kwartier is gelijk aan het wapen der familie Donaes in Vlaanderen); 3^e een zilveren (witte) voet op een rood veld (dit kwartier is gelijk aan het wapen der familie Doet); 4^e drie blauwe doo elkander gekronkelde slangen met opgeheven koppen en bijsgewijze uitschietende rode tongen op een goud. veld.

Conrad van Neijdek, geb. in 1583, nam zijn moedersgeslachtsnaam de Bruwere bij de zijne aan en veranderde die in Brouwerius. Sederst voeren de nakomelingen,